

ΑΝΑΛΦΑΒΗΤΙΣΜΟΣ

Ορισμός

Αναλφαβητισμός, με την αρχική και ακριβή σημασία του όρου, είναι η άγνοια γραφής και ανάγνωσης¹ (ΣΥΝ: αγραμματοσύνη, αμάθεια, αμορφωσιά. ΑΝΤ: εγγραμματοσύνη). Ο όρος αναλφαβητισμός παρουσιάζει σημαντικές διαβαθμίσεις και διακρίνεται σε δύο βασικές μορφές : τον οργανικό και το λειτουργικό.

Μορφές αναλφαβητισμού

- 1. Οργανικός αναλφαβητισμός:** η πλήρης άγνοια ακόμη και των στοιχειωδών γραμμάτων (ολικός αναλφαβητισμός) ή η αδυναμία ανάγνωσης και κατανόησης ενός απλού κειμένου από άτομα που έχουν λάβει ένα μικρό μέρος της βασικής εκπαίδευσης (μερικός αναλφαβητισμός ή ημιαναλφαβητισμός).
- 2. Λειτουργικός αναλφαβητισμός:** η αδυναμία του ανθρώπου που έχει διδαχθεί και γνωρίζει τυπικά γραφή και ανάγνωση να χρησιμοποιήσει τις γνώσεις που του παρέχει το σχολείο, ώστε να ενταχθεί ομαλά και να λειτουργήσει αποτελεσματικά στο κοινωνικό σύνολο στο οποίο ανήκει. Ο όρος συνήθως αναφέρεται στην κατάσταση των ατόμων που δεν έχουν ολοκληρώσει την υποχρεωτική εκπαίδευση και δεν είναι σε θέση, για παράδειγμα, να διαβάσουν μια καθημερινή πολιτική εφημερίδα ή να περιγράψουν γραπτώς μια πτυχή της καθημερινότητάς τους.
Στην αρχική αυτή έννοια του αναλφαβητισμού προστίθενται στην εποχή μας και νέες ερμηνείες οι οποίες διευρύνουν το περιεχόμενό του. Έτσι, γίνεται λόγος για:
 - **Ψηφιακό αναλφαβητισμό:** η άγνοια και αδυναμία χρήσης των νέων τεχνολογιών της Πληροφορικής (H/Y, διαδίκτυο) και των τηλεπικοινωνιών (κινητά τηλέφωνα, ηλεκτρονικό επιχειρείν, κ.ά.).
 - **Ιστορικό αναλφαβητισμό:** η απουσία βασικών γνώσεων και πληροφοριών για την ιστορία της χώρας ή του κόσμου, η οποία καθιστά αδύνατη την κατανόηση του παρόντος.
 - **Γεωγραφικό αναλφαβητισμό:** η έλλειψη βασικών γεωγραφικών γνώσεων και δεξιοτήτων, ένα διεθνές φαινόμενο που παρατηρείται ακόμη και σε χώρες με υψηλό δείκτη ανάπτυξης και προηγμένα εκπαιδευτικά συστήματα.
 - **Γλωσσικό αναλφαβητισμό:** η αδυναμία ουσιαστικής κατανόησης ή σύνταξης ενός σύνθετου και απαιτητικού κειμένου.
 - **Μαθηματικό αναλφαβητισμό:** η απουσία μαθηματικών γνώσεων, η οποία εμποδίζει το άτομο να επιλύει προβλήματα της καθημερινής ζωής, όπως υπολογισμούς, ερμηνεία γραφικών παραστάσεων και ποσοτικών στοιχείων που περιγράφουν ένα φαινόμενο.

Τα αίτια του αναλφαβητισμού**Το υποβαθμισμένο οικονομικό και μορφωτικό επίπεδο της οικογένειας**

- Η οξύτητα των προβλημάτων βιοπορισμού αποσπά πολλούς ανήλικους μαθητές από τις σχολικές τους υποχρεώσεις τους ή τους αναγκάζει να εγκαταλείπουν το σχολείο και να εργάζονται, για να ικανοποιούν οικονομικές ανάγκες των ίδιων ή των οικογενειών τους.
- Η αδιαφορία μιας μερίδας γονέων για τη χρησιμότητα των σπουδών των παιδιών τους ωθεί συχνά να συναινούν στην πρόωρη εγκατάλειψη του σχολείου, αν και γνωρίζουν ότι τα παιδιά πρέπει να ολοκληρώσουν την υποχρεωτική εκπαίδευση.
- Το χαμηλό επίπεδο μόρφωσης των γονέων έχει ως αποτέλεσμα τα παιδιά να πηγαίνουν στο σχολείο χωρίς τα απαραίτητα εφόδια ή στήριξη στη μελέτη τους, γεγονός που δεν τους επιτρέπει να ανταποκρίνονται στις πολύπλοκες νοητικές ή γνωστικές απαιτήσεις των μαθημάτων.

Οι κοινωνικές ανισότητες και διακρίσεις

- Η πρόσβαση στη μόρφωση συχνά επηρεάζεται από διαδεδομένα κοινωνικά στερεότυπα και διακρίσεις με κριτήριο το φύλο, την εθνικότητα, το θρήσκευμα κ.ά., με αποτέλεσμα τα παιδιά που ανήκουν σε πιο ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, όπως οι αθίγγανοι, οι μετανάστες αλλά και οι γυναίκες (κυρίως στις χώρες του αναπτυσσόμενου κόσμου) να εμφανίζουν ιδιαίτερα υψηλό ποσοστό αναλφαβητισμού.
- Η έλλειψη ενδιαφέροντος της κεντρικής διοίκησης για την περιφέρεια διευρύνει το χάσμα αστικών κέντρων και επαρχίας και ευθύνεται για την οικονομική και πολιτιστική υποβάθμιση ορισμένων περιοχών, την υπολειτουργία της εκπαίδευσης και, τελικά, τα περιορισμένα ερεθίσματα και μορφωτικά ενδιαφέροντα των νέων που ζουν μακριά από τα μεγάλα αστικά κέντρα.

Οι ανεπάρκειες του εκπαιδευτικού συστήματος

- Η περιορισμένη χρηματοδότηση της εκπαίδευσης στερεί τη δυνατότητα ανάπτυξης μακροπρόθεσμης εθνικής στρατηγικής για την καταπολέμηση του αναλφαβητισμού και της αμάθειας.
- Οι χρόνιες αδυναμίες του εκπαιδευτικού συστήματος και το υποβαθμισμένο σχολικό περιβάλλον δυσχεραίνουν τη διαδικασία μάθησης.
- Η αδυναμία του εκπαιδευτικού συστήματος να αντιμετωπίσει με τρόπο αποτελεσματικό προβλήματα της σχολικής κοινότητας, όπως οι μαθησιακές δυσκολίες, οι χαμηλές σχολικές επιδόσεις των μαθητών, το αρνητικό κλίμα στην επικοινωνία με τους εκπαιδευτικούς, αποτελεί έναν επιπλέον λόγο για τον οποίο ένα τμήμα μαθητών εγκαταλείπει το σχολείο πριν από την ολοκλήρωση της υποχρεωτικής εκπαίδευσης.

¹ Σύμφωνα με την Unesco: «αναλφάβητος είναι όποιος δεν έχει αποκτήσει τις αναγκαίες γνώσεις και ικανότητες για την άσκηση όλων των δραστηριοτήτων για τις οποίες η γραφή, η ανάγνωση και η αρίθμηση είναι απαραίτητες».

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΦΡΑΣΗ-ΕΚΘΕΣΗ Α' ΛΥΚΕΙΟΥ

- Ο κυρίαρχος τρόπος μάθησης, που στηρίζεται στη σειρά απομνημόνευση, δεν ευνοεί την κατανόηση, την αξιοποίηση και τον συνδυασμό γνώσεων (λειτουργικός αναλφαβητισμός).
- **Οι πόλεμοι και η οικονομική καθυστέρηση**
- Οι μακροχρόνιες πολεμικές συρράξεις ή η επικράτηση ανελεύθερων καθεστώτων θέτουν σε δεύτερη μοίρα τη μόρφωση του λαού, που αποτελεί αναφαίρετο δικαίωμα του ανθρώπου στις δημοκρατικά οργανωμένες κοινωνίες.
- Η φτώχεια, η ανέχεια σε χώρες του αναπτυσσόμενου κόσμου δεν επιτρέπει τη δημιουργία των στοιχειωδών εκπαιδευτικών δομών και καταδικάζει τον πληθυσμό στην αμάθεια.

Επιπτώσεις του αναλφαβητισμού

Σε ατομικό επίπεδο

- Περιορίζει την ανεξαρτησία του ατόμου και μετατρέπει καθημερινές δραστηριότητες ή υποχρεώσεις (συναλλαγές με υπηρεσίες, αγορές, μετακινήσεις κ.λπ.) σε ανυπέρβλητα εμπόδια.
- Επιδεινώνει τη θέση του ατόμου στην ανταγωνιστική αγορά εργασίας, καθώς υποχρεώνει τον αναλφάβητο να επιλέγει ανάμεσα σε ελάχιστες στη σύγχρονη εποχή δραστηριότητες που δεν απαιτούν αυξημένο επίπεδο γνώσεων και δεξιοτήτων, δηλαδή τα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα, που χαρακτηρίζονται από χαμηλές αμοιβές, στασιμότητα ως προς την επαγγελματική εξέλιξη και μειωμένο κοινωνικό κύρος.
- Εμποδίζει τα άτομα να καλλιεργούν τα φυσικά τους χαρίσματα και να αναπτύσσουν ολόπλευρα την προσωπικότητά τους.
- Απειλεί τα άτομα με κοινωνικό αποκλεισμό, στερώνοντας τους την ενεργό συμμετοχή στην κοινωνική και πολιτική ζωή, αφού αυτή προϋποθέτει γνώσεις, ενημέρωση για τα τεκταινόμενα και κριτική επεξεργασία των προσφερόμενων πληροφοριών.
- Περιορίζει την ικανότητα του ατόμου να κατανοεί και να ερμηνεύει την πραγματικότητα, να παρακολουθεί την πρόοδο που συντελείται στην εποχή του, να βιώνει τις συναρπαστικές εξελίξεις στον τομέα της τεχνολογίας, της επιστήμης, της τέχνης και των ιδεών.

Σε κοινωνικό επίπεδο

- Αποτελεί τροχοπέδη για την οικονομική ανάπτυξη, καθώς περιορίζει τη δυνατότητα εισαγωγής και αξιοποίησης νέων τεχνολογιών και πιο αποδοτικών μεθόδων στον τομέα της παραγωγής αγαθών. Στερεί, επομένως, από τις λιγότερο αναπτυγμένες χώρες τα μέσα για να επιτύχουν ένα ικανό επίπεδο οικονομικής ανάπτυξης και, επομένως, μια καλύτερη ποιότητα ζωής (άνοδος βιοτικού επιπέδου).
- Ευνοεί την εμφάνιση φαινομένων βίας και φανατισμού, καθώς ο αναλφάβητος, εξαιτίας της άγνοιας, καθίσταται δέσμιος των προκαταλήψεων, αποπροσανατολίζεται και χειραγωγείται πιο εύκολα.
- Υπονομεύει τη δημοκρατική λειτουργία των κοινωνιών, η οποία προϋποθέτει κριτικά σκεπτόμενους και ενεργούς πολίτες. Ο αναλφαβητισμός ευνοεί την επιβολή και διατήρηση αυταρχικών και ολοκληρωτικών καθεστώτων.
- Αποκαλύπτει το χαμηλό επίπεδο πολιτιστικής ζωής, γιατί σε συνθήκες αμάθειας δεν μπορούν να ανθίσουν τα γράμματα και οι τέχνες.

Προτάσεις για την καταπολέμηση του αναλφαβητισμού

Η εξάλειψη ή, τουλάχιστον, ο περιορισμός του αναλφαβητισμού δεν είναι εύκολη υπόθεση. Απαιτεί συνολικές παρεμβάσεις στην παιδεία, την κοινωνική πολιτική, την εργασία, το πρότυπο οικονομικής ανάπτυξης. Γι' αυτό, επιβάλλεται:

Σε παγκόσμιο επίπεδο

- Η συνεργασία των κρατών για την παροχή βοήθειας στις αναπτυσσόμενες οικονομίες και την εδραίωση της δημοκρατίας, την προστασία των ανθρώπινων δικαιωμάτων για όλους τους κατοίκους πλανήτη.
- Η κινητοποίηση της διεθνούς κοινότητας και ιδιαίτερα των διεθνών οργανισμών (UNESCO) για την ανάπτυξη προγραμμάτων καταπολέμησης του αναλφαβητισμού σε όλες τις χώρες.

Σε πολιτικό και κοινωνικό επίπεδο

- Η θέσπιση νόμων σε εθνικό επίπεδο για την εκπαίδευση και εργασία των ανηλίκων, την οικονομική ενίσχυση άπορων μαθητών, την κοινωνική πρόνοια για τις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, την ενίσχυση των γραμμάτων και των τεχνών, κ.ά.
- Η διασφάλιση της πραγματικής ισοτιμίας όλων των πολιτών, η οποία προϋποθέτει όχι μόνο την καταπολέμηση των διακρίσεων αλλά και την ισότητα των ευκαιριών και την κατοχύρωση στην πράξη των δικαιωμάτων των γυναικών, των μειονοτήτων και γενικά των κοινωνικά αδύνατων.

Στον τομέα της εκπαίδευσης

- Η γενναία χρηματοδότηση της εκπαίδευσης και των θεσμών καταπολέμησης της αμάθειας: μονάδες και προγράμματα λαϊκής επιμόρφωσης για ενήλικους αναλφάβητους, ίδρυση σχολείων δεύτερης ευκαιρίας, ειδικών σχολείων για παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες και σύγχρονων εκπαιδευτικών κέντρων σε αγροτικές και υποβαθμισμένες περιοχές.
- Η μέριμνα για την αποφοίτηση όλων των νέων από την υποχρεωτική εκπαίδευση και την εξάλειψη του φαινομένου της μαθητικής διαρροής.
- Η στήριξη του ευρύτερου παιδευτικού ρόλου του σχολείου, ώστε να αποτελεί χώρο δημιουργικότητας και κοινωνικοποίησης των μαθητών και όχι ανταγωνισμού και βαθμοθηρίας: στελέχωση με ψυχολόγους, παρακολούθηση της κοινωνικής συμπεριφοράς και των προβλημάτων του παιδιού, συχνότερη επικοινωνία εκπαιδευτικού-γονιού, προγράμματα πληροφόρησης και ευαισθητοποίησης των εφήβων και των οικογενειών τους, κ.ά.

Κείμενο Α

Αναλφαβητισμός: ένα κληρονομικό πρόβλημα

Ο αναλφαβητισμός διακρίνεται σε απόλυτο (γενικό ή οργανικό) και σε λειτουργικό. Στην πρώτη περίπτωση έχουμε ολοκληρωτική άγνοια γραφής και ανάγνωσης. Από την άλλη, ο λειτουργικός αναλφαβητισμός αναφέρεται στην απουσία κοινωνικών γνώσεων, λόγω της οποίας το άτομο αδυνατεί να διαχειριστεί τον εαυτό του μέσα στην κοινωνία όπου ζει. Με τον λειτουργικό αναλφαβητισμό συγγενεύει ερμηνευτικά ο όρος «υποεκπαίδευση».

Στη χώρα μας, σχεδόν ένας στους δύο χαρακτηρίζεται ως υποεκπαιδευμένος. Οι πιο ευάλωτες ομάδες ανθρώπων απέναντι στο πρόβλημα είναι οι μειονότητες, όπως οι αθίγγανοι, οι μετανάστες και οι γυναίκες, οι οποίες κόβουν πρώτες το νήμα του αναλφαβητισμού, καθώς αποτελούν το 73,5% των απόλυτα αναλφάβητων. Τα μεγαλύτερα ποσοστά του φαινομένου συγκεντρώνονται σε αγροτικές ή ημιαστικές περιοχές και σε συγκεκριμένους υποβαθμισμένους εργασιακούς τομείς, όπως τα τεχνικά επαγγέλματα.

Όπως αποκαλύπτεται από τα παραπάνω, οι ρίζες του αναλφαβητισμού εντοπίζονται στην παρουσία κοινωνικών ανισοτήτων, ακόμη και στον 21ο αιώνα. Ο αναλφαβητισμός είναι ένα φαινόμενο που αναπαράγεται και κληρονομείται τις περισσότερες φορές από γενιά σε γενιά, καθώς η εκπαίδευση των παιδιών συνδέεται άμεσα με το μορφωτικό επίπεδο των γονέων, το φύλο, την οικονομική κατάσταση και τον τόπο διαμονής. Η φτώχεια, οι βιοποριστικές ανάγκες, το χάσμα μεταξύ των επαρχιών και των αστικών κέντρων αφήνουν το αποτύπωμά τους στις περιπτώσεις ανάπτυξης του αναλφαβητισμού. Τέλος, οι ρίζες του προβλήματος επεκτείνονται στην παθολογία του σχολείου και της παροχής παιδείας και -σε κάποιες περιπτώσεις- σε πολεμικές εχθροπραξίες.

Οι συνέπειες του αναλφαβητισμού δεν πρέπει να υποτιμώνται. Η υποβάθμιση του βιοτικού επιπέδου, που προάγει το φαινόμενο του αναλφαβητισμού, δεν συνάδει με την πρόοδο και την εξέλιξη του ανθρώπου. Ο αναλφάβητος συχνά απομονώνεται ή νιώθει εσωστρεφής και αποκλεισμένος από κοινωνικά και πολιτικά δρώμενα και πλημμυρίζεται από συναισθήματα «κατωτερότητας». Επιπλέον, περιορίζεται το φάσμα εργασιών στο οποίο μπορεί να ανταποκριθεί και δεν είναι λίγες οι φορές που το άτομο εξαρτάται από άλλους. Ο αναλφαβητισμός δεν είναι παρά τροχοπέδη στην ανάπτυξη κάθε τομέα.

Από την έρευνα προκύπτει επιπλέον ότι οι υποεκπαιδευμένοι έχουν πιο αναπτυγμένο το αίσθημα της εθνικότητας και της θρησκείας από τον υπόλοιπο πληθυσμό. Το 37,5% από τους λειτουργικά αναλφάβητους βλέπει την παρουσία των αλλοδαπών ενοχλητική. Επίσης, αξιολογούν τη θρησκεία ως τη μέγιστη αξία, με το συντριπτικό ποσοστό του 95,7% σε σχέση με τις υπόλοιπες αξίες. Την προτίμησή τους δείχνουν με υπεροχή και στην τηλεόραση (92,6%), σε σχέση με τους υπολοίπους. Αντιθέτως, δύο στους τρεις δεν διαβάζει ποτέ βιβλία.

Για την καταπολέμηση του προβλήματος χρειάζεται η ευαισθητοποίηση και κινητοποίηση τόσο των κρατικών φορέων όσο και η εξατομικευμένη συνεισφορά. Η απαγόρευση της παιδικής εργασίας θα είναι σωτήρια όπως και η οικονομική ενίσχυση των ασθενέστερων τάξεων και λαών αλλά και η ενίσχυση ακριτικών και αγροτικών περιοχών.

Διασκευασμένο άρθρο, Καθημερινή, 08/09/2008

Κείμενο Β

Σοκ προκάλεσαν τα αποτελέσματα μιας πεντάχρονης έρευνας που έγινε στις ΗΠΑ, τα οποία αποκαλύπτουν ότι 40 εκατ. Αμερικανοί είναι αναλφάβητοι. Το ίδιο σοκ είχε προκαλέσει και στη Γαλλία πριν από λίγα χρόνια η ανακάλυψη ότι το 20% των ενηλίκων αλλά και των νέων παρουσίαζε μεγάλες δυσκολίες στον χειρισμό της γραπτής γλώσσας. Και στην Ελλάδα; Ενώ ήδη, σύμφωνα με την τελευταία απογραφή (2001), οι πτυχιούχοι τριτοβάθμιας εκπαίδευσης (ΑΕΙ-ΤΕΙ) έφτασαν στον αριθμό-ρεκόρ 1.265.168, περίπου 4 εκατομμύρια κάτοικοι ηλικίας 16 ετών και άνω, κοντολογίς ο ένας στους δύο, δεν έχουν ολοκληρώσει το υποχρεωτικό 9χρονο σχολείο (ΔημοτικόΓυμνάσιο).

Τα τελευταία χρόνια μια «άλλη» μορφή αναλφαβητισμού έρχεται να πυκνώσει τις παλιές στρατιές των οργανικά αναλφάβητων με νέο αίμα. Σε χιλιάδες μαθητές, οι οποίοι ολοκληρώνουν τις γυμνασιακές και λυκειακές σπουδές τους, παρατηρούνται σοβαρά προβλήματα κατανόησης ενός κειμένου, αδυναμία να εκφραστούν για κάποιο ζήτημα, να συντάξουν μια ολοκληρωμένη πρόταση στο χαρτί, να συνδυάσουν τις γνώσεις που έχουν λάβει προκειμένου να εξηγήσουν ένα απλό φυσικό φαινόμενο ή ένα κοινωνικό ή ιστορικό γεγονός.

Είναι σαφές ότι η επιμονή στο εξετασιοκεντρικό σχολείο δεν αποτελεί παρά τη νεκρολογία της επαφής του μαθητή με την ουσία της γνώσης. Γιατί, βέβαια, αν παρατηρήσει κανείς το περιεχόμενο των μαθημάτων, τη μέθοδο διδασκαλίας και τις πρακτικές ελέγχου της μάθησης, θα διαπιστώσει εύκολα ότι η σύνθεσή τους μεταλλάσσει τη μαθησιακή διαδικασία σε μεθοδολογική εκγύμναση και αναστέλλει μορφές προσαρμοστικότητας στη μάθηση.

Επιπλέον, η κρατούσα αντίληψη για την Παιδεία επιβαρύνεται από την πρόσδοση ενός εργαλειακού χαρακτήρα στη γνώση, καθώς ταυτίζει τη μόρφωση με την παροχή γνώσεων και δεξιοτήτων χρηστικού χαρακτήρα, δηλαδή άμεσα εφαρμόσιμων στην αγορά εργασίας. Με άλλα λόγια, το σημερινό σχολείο, αντί να εξοπλίζει τους μαθητές με κριτική ικανότητα και αντίληψη, για να ερμηνεύουν και να καλυτερεύουν τη ζωή, τυποποιεί, «συσκευάζει» και παραδίδει μια πληθώρα άσπυχων, αποσπασματικών και συχνά αχρείαστων γνώσεων ως εμπόρευμα για κατανάλωση στις εξετάσεις ή σε μια θέση εφήμερης «απασχόλησης».

Διασκευασμένο άρθρο της Ελένης Νικολαΐδου από την Καθημερινή, 1 1/08/2010

Θέμα 1ο

Αφού μελετήσετε προσεκτικά τα κείμενα, να απαντήσετε (70 - 90 λέξεις) σε καθένα από τα ακόλουθα ερωτήματα:

A1. Ποιες είναι οι μορφές του αναλφαβητισμού, σύμφωνα με το πρώτο κείμενο, και ποιες οι αιτίες του;

Μονάδες 15

A2. Ποια νέα μορφή αναλφαβητισμού επισημαίνει η Ελένη Νικολαΐδου στο δεύτερο κείμενο και πού την αποδίδει;

Μονάδες 10

Θέμα 2ο

A. «Όπως αποκαλύπτεται από τα παραπάνω... σε πολεμικές εχθροπραξίες»: να εντοπίσετε τη δομή και τον τρόπο ανάπτυξης της παραγράφου. Να τεκμηριώσετε την απάντησή σας με αναφορές στα κατάλληλα αποσπάσματα της παραγράφου.

Μονάδες 10

B. Για καθεμία από τις ακόλουθες λέξεις να δώσετε μια αντίθετη (αντώνυμη): αδυνατεί, μειονότητες, παρουσία, άμεσα, υποτιμώνται, υποβάθμιση, πυκνώσει, φυσικό, εξοπλίζει, εφήμερης.

Μονάδες 15

Θέμα 3ο

Σύμφωνα με την πανελλήνια έρευνα για τον αναλφαβητισμό που διεξήγαγε το Εθνικό Κέντρο Βιβλίου (1 998), ο μισός περίπου πληθυσμός της Ελλάδας είναι υποεκπαιδευμένος, δηλαδή δεν έχει ολοκληρώσει την εννιάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση. Πιο συγκεκριμένα, το 12,2% των ερωτώμενων δεν έχει παρακολουθήσει καθόλου το σχολείο ή έχει ολοκληρώσει μόνο μερικές τάξεις του Δημοτικού, το 26,7% έχει ολοκληρώσει μόνο το Δημοτικό, το 9,1 % από τους τελευταίους συνέχισε για ένα δύο χρόνια σε κάποια τεχνική ή επαγγελματική σχολή και οι υπόλοιποι παρακολούθησαν μία ή περισσότερες τάξεις του Γυμνασίου, χωρίς να το ολοκληρώσουν.

Λαμβάνοντας υπόψη αυτά τα δεδομένα, αναλαμβάνετε να συντάξετε ένα άρθρο (300 - 400 λέξεων) για τη διαδικτυακή ιστοσελίδα του σχολείου σας. Στο άρθρο αυτό να παρουσιάσετε τους λόγους για τους οποίους είναι απαραίτητος ο αγώνας ενάντια στην υποεκπαίδευση και τον αναλφαβητισμό.

Μονάδες 50